

इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ १४ ॥ न च किंच न जाना
 कृप उवाच शुश्रूषुरपि दुर्मेधाः पुरुषोऽनियतं द्वियः ॥ नालं वेदयितुं कृत्स्नौ धर्मार्थाविति मे मतिः ॥ १॥ तथैव तावन्मेधावी विनयं यो न शिक्षते ॥ न च किंच न जाना
 तिसोऽपि धर्मार्थं निश्चयं ॥ २॥ चिरं ह्यपि जडः शूरः पंडितं पर्युपास्य ह ॥ न स धर्मांस्विजानातिदर्वी सुपरसानिव ॥ ३॥ मुहूर्त्तमपि तं प्राज्ञः पंडितं पर्युपास्य हि ॥ क्षिप्रं
 धर्मांस्विजानाति जिह्वा सुपरसानिव ॥ ४॥ शुश्रूषुस्त्वेव मेधावी पुरुषो नियतं द्वियः ॥ जानीयादागमान्सर्वान् ग्राह्यं च न विरोधयेत् ॥ ५॥ अनेयस्त्ववमानो यो दु
 रात्मा पापपूरुषः ॥ दिष्टमुत्सृज्य कल्याणं करोति बहुपापकं ॥ ६॥ नाथ वतंतु सुहृदः प्रतिषेधं तिपातकात् ॥ निवर्त्तते तु लक्ष्मीवान्नालक्ष्मीवान्निवर्त्तते ॥ ७॥ यथा
 ल्युच्चावचैर्वाक्यैः क्षिप्तचित्तो नियम्यते ॥ तथैव सुहृदा शक्यो न शक्यस्त्ववसीदति ॥ ८॥ तथैव सुहृदं प्राज्ञं कुर्वाणं कर्मपापकं ॥ प्रज्ञाः संप्रतिषेधं तियथाशक्ति पु
 नः पुनः ॥ ९॥ सकल्याणे मनः कृत्वानियम्यात्मानमात्मना ॥ कुरु मेव च न तातयेन पश्चान्न तप्यसे ॥ १०॥ न वधः पूज्यते लोके सुप्तानामिह धर्मतः ॥ तथैवापा
 स्त शस्त्राणां विमुक्त रथवाजिनां ॥ ११॥ ये च ब्रूयुस्तवास्मीति ये च स्युः शरणागताः ॥ विमुक्तमूर्धजा ये च ये चापि हतवाहनाः ॥ १२॥ अद्य स्वप्नं तिपां चाला वि
 मुक्तकवचा विभो ॥ विश्वस्तारजनीं सर्वे प्रेता इव विचेतसः ॥ १३॥ यस्तेषां तदवस्थानां द्रुह्येत पुरुषोऽनृजुः ॥ व्यक्तं स न रेकमज्जेदगाधे विपुलेऽप्लवे ॥ १४॥ स
 वास्त्रविदुषां लोके श्रेष्ठस्त्वमसि विश्रुतः ॥ न च ते जातु लोके स्मिन्सुसुक्ष्ममपि किं लिपं ॥ १५॥ त्वं पुनः सूर्यसंकाशः श्वोभूत उदितैरवौ ॥ प्रकाशे सर्वभूतानां विजे
 तायुधिशास्त्रवान् ॥ १६॥ असंभावितरूपं हित्वा यिकर्म विगर्हितं ॥ शुक्ले रक्तमिव न्यस्तं भवेदिति मतिर्मम ॥ १७॥ अश्वत्थामो वाच एव मे वयथात्थत्वं
 मातुलेहन संशयः ॥ तैस्तु पूर्वमयं सेतुः शतधा विदलीकृतः ॥ १८॥ प्रत्यक्षं भूमिपालानां भवतां चापि सन्निधौ ॥ न्यस्तशस्त्रो मम पिता धृष्टद्युम्नेन पातितः ॥ १९॥
 कर्णश्च पतिते च क्रेरथस्य रथिनां वरः ॥ उत्तमे व्यसने मग्नो हतो गांडीवधन्वना ॥ २०॥

सन्मार्गे नेतुमशक्यः दिष्टं उपदिष्टं ॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ अष्टवे इति छेदः ॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ विदलीकृतः इच्छितः ॥ १८॥ प्रत्यक्षमिति दुष्टो दीष्टयेनैव जेतव्य इत्यर्थः ॥ १९॥ २०॥